Dosar nr. 2ra-1408/18

Prima instanță: Judecătoria Telenești (jud. Vasile Stihi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălţi (jud: Eugeniu Bejenaru, Aurelia Toderaş, Ana Albu)

Î N C H E I E R E

25 iulie 2018 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova
Judecătorii: Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Anghel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Haralampie Popa împotriva Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile”, Liliana Grosu, Vinogradschi Ala, Ion Anghel, intervenienți accesorii notarul Ina Sandu și Oficiul Cadastral Teritorial Telenești cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” și Ion Anghel,

împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălţi prin care s-a admis apelul declarat de Haralampie Popa, s-a casat hotărârea din 25 august 2015 a Judecătoriei Telenești și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 3 iunie 2014, Haralampie Popa s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” și Ion Anghel, intervenienți accesorii notarul Ina Sandu și Oficiul Cadastral Teritorial Telenești cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și radierea din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” și Ion Anghel.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 22 iunie 2012 între Întreprinderea Individuală „Besprozvanîi Vasile”, reprezentată de către Ion Anghel în baza procurii de contrapartidă nr.2136, în calitate de vânzător și Ion Anghel, în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunul imobil cu numărul cadastral xxxxxxxxxx, amplasat în or. Xxxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxx, xx. Contractul a fost autentificat de notarul public Sandu Ina și înregistrat cu nr.2456, iar la 26 iunie 2016 contractul a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Telenești.

Până la încheierea acestui contract, bunul imobil cu numărul cadastral xxxxxxxxxx a constituit obiectul unui litigiu, părțile căruia au fost Întreprinderea Individuală „Besprozvanîi Vasile”, Oficiul Cadastral Teritorial Telenești și ulterior Haralampie Popa.

Astfel, prin hotărârea din 20 iulie 2007 a Judecătoriei Telenești, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Besprozvanîi Vasile”, s-a recunoscut dreptul de proprietate a întreprinderii asupra depozitului pentru cereale cu suprafața de 15 x 80 m. și terenul aferent cu suprafața de 1 200 m^2.

A considerat Haralampie Popa că, prin hotărârea din 20 iulie 2007 a Judecătoriei Telenești, i-a fost încălcat dreptul de proprietate în calitate de deținător al cotei valorice, iar la 1 februarie 2007 a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 15 aprilie 2008 a Curții Apel Bălţi, s-a casat integral hotărârea din 20 iulie 2007 a Judecătoriei Telenești și s-a restituit cauza spre rejudecare.

La rejudecarea cauzei Întreprinderea Individuală „Besprozvanîi Vasile” a renunțat la acțiune, iar prin încheierea din 18 februarie 2009 a Judecătoriei Sîngerei, procesul s-a încetat.

A specificat că, deși nu există o hotărâre judecătorească prin care s-ar fi constatat dreptul de proprietate al Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” asupra imobilului litigios, acesta a fost înstrăinat.

A menționat că, bunul imobil cu nr. cadastral xxxxxxxxxx amplasat în or. Xxxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxx, xx, a aparținut unui număr de 92 de persoane, deținători ai cotei-valorice.

A relatat că, indiferent de faptul că Ion Anghel este dobânditor de bună-credință sau rea credință, bunul imobil în litigiu urmează a fi revendicat de la această persoană în orice ipostază nu s-ar afla.

Solicită Haralampie Popa, admiterea acțiunii, declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2456 din 22 iunie 2012, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Telenești de a radia din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate a Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” și a lui Ion Anghel asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxxxxxxx, amplasat în or. Xxxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxx, xx și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 august 2015 a Judecătoriei Telenești, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Haralampie Popa, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Prin încheierea din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălţi, sa respins cererea de atragere în calitate de succesori în drepturi procedurale în proces a Lilianei Grosu (Besprozvanîi) și Ala Vinogradschi (Besprozvanîi).

Prin decizia din 12 aprilie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Haralampie Popa, s-a casat încheierea din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălţi cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin încheierea din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălţi, s-a înlocuit partea decedată din raportul juridic litigios Vasile Besprozvanîi cu succesorii în drepturi procesuale Liliana Grosu (Besprozvanîi) și Ala Vinogradschi (Besprozvanîi).

Prin decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălţi, s-a admis apelul declarat de Haralampie Popa; s-a casat integral hotărârea din 25 august 2015 a Judecătoriei Telenești; s-a constatat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 2456 din 22 iunie 2016, autentificat și înregistrat de notarul public Ina Sandu cu repunerea părților în poziția inițială; s-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial Telenești de a radia din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate a Întreprinderii Individuale „Besprozvanîi Vasile” și a lui Ion Anghel asupra bunului imobil cu numărul cadastral xxxxxxxxxx, amplasat în or. Xxxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxx, xx; s-a încasat în mod

solidar de la Ion Anghel, Liliana Grosu și Ala Vinogradschi în beneficiul lui Haralampie Popa cheltuielile de judecată în sumă de 12 925 lei.

La 22 mai 2018, Ion Anghel a declarat recurs, completat prin cererea de recurs suplimentară din 24 iulie 2018, împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălţi.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, aprecierile instanței de apel sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei și au fost interpretate eronat normele de drept material.

A indicat că, Ion Anghel întrunește condițiile posesiunii de bună-credință deoarece a posedat bunurile legitim, în temeiul unui act juridic încheiat în formă notarială și a executat în mod corespunzător obligațiile sale corelative de achitare a prețului acestora.

A menționat că, potrivit ordinului de încasare a numerarului se confirmă faptul că a achitat costul bunului imobil.

A solicitat Ion Anghel, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Anghel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 iunie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimatul nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ion Anghel, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălţi a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 14 mai 2018 (vol. III, f.d.45) și a fost recepționată de recurent la data de 17 mai 2018 (vol. III, f.d.47).

Astfel, recursul declarat la 22 mai 2018 de către Ion Anghel, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Ion Anghel în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Anghel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ion Anghel, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Victor Burduh

Nicolae Craiu